

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 71 0 П 352937 21 Р
Бања Лука, 6.10.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као председника вијећа, Росе Обрадовић и Виоланде Шубарић, као чланова вијећа, у ванпарничном предмету предлагача V.t. д.о.о. Л., против противпредлагача: U.L. д.о.о. Подружница Б.Л., А.с.и.д. БЛ“ д.о.о. Б.Л., и Здравствена установа С.М., ради судске мјере обезбјеђења, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Бањој Луци и Окружног привредног суда у Бањој Луци, на сједници одржаној 6.10.2021. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно је надлежан Окружни привредни суд у Бањој Луци.

Образложење

Предлагач је Окружном привредном суду у Бањој Луци, дана 7.7.2021. године, позивом на Закон о заштити лица која пријављују корупцију („Службени гласник Републике Српске“, број 62/17), поднио приједлог за одређивање мјере обезбјеђења којим тражи „да суд наложи одговорним лицима противника предлагача да се забрани вршење штетног чињења, у погледу чипова у устима директора тужитеља Р.В....; и да суд да налог одговорним лицима противника предлагача да се успостави пријашње стање...“, на начин описан у тачки II приједлога.

Окружни привредни суд у Бањој Луци је рјешењем број 57 0 В 132895 20 В од 9.4.2021. године, обуставио ванпарнични поступак у наведеној правној ствари и одредио је да ће се по правоснажности рјешења поступак наставити по правилима парничног поступка, пред надлежним Основним судом у Бањој Луци, а допунским рјешењем број 57 0 В 132895 20 В од 25.5.2021. године, исти суд се огласио стварно и мјесно ненадлежним за поступање по наведеном приједлогу и предмет је доставио на поступање Основном суду у Бањој Луци. Према разлозима рјешења о обустављању ванпарничног поступка, у конкретном случају се ради о институту прописаном Законом о заштити лица која пријављују корупцију који предвиђа судску заштиту подношењем тужбе, из чега произилази да се ради о парничном спору, за који је сагласно одредби члана 23. истог закона, мјесно надлежан основни суд према мјесту настанка штетне последице или према мјесту пребивалишта односно боравишта тужитеља.

Основни суд у Бањој Луци није прихватио надлежност и предмет је доставио Врховном суду Републике Српске, ради рјешавања сукоба надлежности наводећи да, из чињеничног супстрата приједлога за одређивање мјере обезбјеђења произилази, да се захтјев тужитеља не може довести у везу са одредбама Закона о заштити лица која пријављују корупцију и да је евидентно да се захтјев предлагача тиче накнаде штете коју прописује Закон о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, број 29/78, 39/85 и

57/89, те „Службени гласник Републике Српске“ број 17/93, 3/96 и 39/03 и 74/04). С обзиром на наведено и имајући у виду да приједлог за одређивање мјере обезбјеђења не садржи елементе прописане одредбом члана 268. до 278. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 до 61/13, даље: ЗПП), тај суд налази, да није надлежан за одлучивање по поднесеном приједлогу.

За поступање у овом предмету надлежан је Окружни привредни суд у Бањој Луци.

У смислу одредбе члана 21. став 1. и члана 22. став 1. ЗПП, Врховни суд Републике Српске доноси одлуку у поступку рјешавања сукоба надлежности.

Супротно схватању израженом у рјешењу Окружног привредног суда у Бањој Луци, на којем је заснована одлука о ненадлежности тога суда и за постојање стварне надлежности Основног суда у Бањој Луци, за постојање стварне надлежности окружних привредних судова, потребно је да су истовремено испуњена оба услова из члана 33. тачка а) ЗС РС, то јесте, да се ради о спору који се односи: на права и обавезе по основу правног промета робе, услуга, вриједносних папира, власничких и других стварних права на некретнинама, као и на права и обавезе проистекле из вриједносних папира и из тачка б) исте одредбе: да се ради о споровима који настану у примјени Закона о привредним друштвима или било којег другог прописа који се односи на организацију и статус привредних друштава, рјешавање спорова насталих између чланова привредног друштва међусобно, те између чланова друштва и привредног друштва, а тичу се положаја чланова у привредном друштву, управљања привредним друштвом и вођења послова који произлазе из њиховог положаја у друштву - и да су све странке у поступку, правна лица или физичка лица која у својству самосталног предузетника обављају привредну или другу регистровану дјелатност у виду основног или допунског занимања или која подлијежу обавези уписа у одговарајуће регистре.

У конкретном случају, као странке се појављују правна лица, па је испуњен субјективни услов (који се тиче својства странака у поступку), за поступање привредног суда. Надаље, из чињеничних навода приједлога за одређивање мјере обезбјеђења произлази, да се у односу на прва два противника предлагача (означена у уводу овог рјешења), ради о спору насталом поводом „преправљања уговора о пословној сарадњи...“, а у односу на трећеозначеног противника предлагача се ради о спору из основа дјелатности те Здравствене установе, из чега произлази да се ради о спору који произлази из дјелатности противника предлагача и тако насталог међусобног односа између странака у овом поступку, па је испуњен и други, објективни услов (који се тиче предмета спора), за поступање привредног суда.

Слиједом изложеног одлучено је као у изреци, на основу одредбе члана 35. тачка б) ЗС РС и члана 22. став 1. ЗПП.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић